

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 21 oktober 2021 *

”Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Förfarandet för slutanvändning – Tillstånd med retroaktiv verkan – Förordning (EU) nr 952/2013 – Unionens tullkodex – Artikel 211.2 – Tillämpning i tiden – Villkor – Förordning (EEG) nr 2454/93 – Artikel 294.2 – Räckvidd”

I mål C-825/19,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Thüringer Finanzgericht (Skattedomstolen i Thüringen, Tyskland) genom beslut av den 22 oktober 2019, som inkom till domstolen den 12 november 2019, i målet

Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH

mot

Hauptzollamt Erfurt,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden på tredje avdelningen, K. Jürimäe, tillika tillförordnad ordförande på fjärde avdelningen, samt domarna S. Rodin och N. Piçarra (referent),

generaladvokat: E. Tanchev,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

- Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH, genom H. Nehm, Rechtsanwalt,
- Europeiska kommissionen, genom B.-R. Killmann och F. Clotuche-Duvieusart, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 3 juni 2021 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

* Rättegångsspråk: tyska.

följande

Dom

- 1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 211.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 2013, s. 1, och rättelse i EUT L 287, 2013, s. 90) (nedan kallad unionens tullkodex) och av artikel 294.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92 (EGT L 253, 1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1602/2000 av den 24 juli 2000 (EUT L 188, 2000, s. 1) (nedan kallad förordning nr 2454/93).
- 2 Begäran har framställts i ett mål mellan Beeren-, Wild-, Feinfrucht GmbH (nedan kallat BWF) och Hauptzollamt Erfurt (huvudtullkontoret i Erfurt, Tyskland) (nedan kallad tullmyndigheten). Målet rör omfattningen av den retroaktiva verkan av ett tillstånd avseende tullsuspension som beviljats BWF för import av varor enligt förfarandet för slutanvändning.

Tillämpliga bestämmelser

Förordning (EEG) nr 2913/92

- 3 Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) upphävdes genom unionens tullkodex från och med den 1 maj 2016. Artikel 21 i förordning nr 2913/92 hade följande lydelse:

”1. Den gynnsamma behandling i tullhänseende som vissa varor får åtnjuta som en följd av sin beskaffenhet eller användning för särskilda ändamål skall underkastas villkor som fastställs enligt kommittéförfarandet. ...

2. Med uttrycket gynnsam behandling i tullhänseende i punkt 1 avses en nedsättning eller ett upphävande tills vidare av en importtull enligt artikel 4.10, även inom ramen för en tullkvot.”

Förordning nr 2454/93

- 4 Förordning nr 2454/93 upphävdes, från och med den 1 maj 2016, genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/481 av den 1 april 2016 (EUT L 87, 2016, s. 24). I artikel 292.1 i förordning nr 2454/93 föreskrevs följande:

”Beviljande av gynnsam behandling i tullhänseende enligt artikel 21 i kodexen skall, då varor omfattas av tullövervakning [på grund av varornas slutanvändning], vara beroende av ett skriftligt tillstånd.

När varor övergår till fri omsättning med tillämpning av nedsatt tullsats eller nolltullsats på grund av deras användning för särskilda ändamål och det i gällande bestämmelser föreskrivs att de skall kvarstå under tullövervakning i enlighet med artikel 82 i kodexen, skall det krävas ett skriftligt tillstånd med avseende på tullövervakning i samband med varors [slutanvändning].”

5 I artikel 294 i förordning nr 2454/93 föreskrevs följande:

”1. Tullmyndigheterna får utfärda tillstånd med retroaktiv verkan.

Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 2 och 3, skall ett retroaktivt tillstånd gälla från och med den dag som ansökan lämnades.

2. Om en ansökan avser förnyelse av ett tillstånd för samma slag av verksamhet och varor får ett tillstånd beviljas med retroaktiv verkan från den dag då det ursprungliga tillståndet upphörde att gälla.

3. I undantagsfall får tillståndets retroaktiva verkan ytterligare förlängas, men tillståndet får tidigast börja gälla ett år före den dag ansökan lämnades, under förutsättning att det finns ett styrkt ekonomiskt behov och att

- a) ansökan inte har samband med försök att handla bedrägligt eller med uppenbar vårdslöshet,
- b) det framgår av den sökandes räkenskaper att alla villkor för förfarandet kan anses vara uppfyllda och att varorna vid behov, i syfte att förhindra utbyte, kan identifieras för den berörda perioden, och att räkenskaperna medger att dessa förfaranden kan kontrolleras,
- c) Alla formaliteter som är nödvändiga för att reglera varornas status kan iakttas, inbegripet att tulldeklarationen vid behov ogiltigförklaras.”

Unionens tullkodex

6 Artikel 211 i unionens tullkodex har rubriken ”Tillstånd” och där föreskrivs följande i punkterna 1 och 2:

”1. Ett tillstånd från tullmyndigheterna krävs i följande fall:

- a) Användning av förfarandet för aktiv och passiv förädling, för tillfällig införsel eller för slutanvändning.

...

De villkor på vilka användningen av ett eller flera av de förfaranden som avses i första stycket ... tillåts ska anges i tillståndet.

2. Tullmyndigheterna ska bevilja tillstånd med retroaktiv verkan i de fall samtliga följande förutsättningar är uppfyllda:

- a) Det finns ett styrkt ekonomiskt behov.
- b) Ansökan har inte samband med försök att handla bedrägligt.
- c) Sökanden har med stöd av bokföring eller registrerade uppgifter visat att
  - i) samtliga av de villkor som uppställs i förfarandet har uppfyllts,
  - ii) importvarorna, i de fall detta är lämpligt, kan identifieras för den aktuella perioden,

iii) sådana uppgifter eller bokföringen möjliggör en kontroll av förfarandet.

- d) Alla formaliteter som är nödvändiga för att reglera varornas status kan iakttas, inbegripet att tulldeklarationen vid behov ogiltigförklaras.
- e) Inget tillstånd med retroaktiv verkan har beviljats sökanden inom tre år från den tidpunkt då ansökan godkändes.
- f) Det krävs inte någon prövning av ekonomiska villkoren utom i de fall en ansökan avser förnyelse av tillstånd för samma slags verksamhet och varor.
- g) Ansökan avser inte drift av anläggningar för tullagring av varor.
- h) Om en ansökan avser förnyelse av ett tillstånd för samma slags verksamhet och varor ska ansökan lämnas in inom tre år från den dag det ursprungliga tillståndet upphörde att gälla.

...”

- 7 Artikel 254 i unionens tullkodex har rubriken ”Förfarande för slutanvändning” och där föreskrivs följande i punkt 1:

”Inom ramen för förfarandet för slutanvändning får varor övergå till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt tullsats på grund av deras särskilda användning.”

- 8 Artikel 288 i unionens tullkodex har rubriken ”Tillämpning”. I punkt 1 i den artikeln föreskrivs att de däri uppräknade artiklarna ska tillämpas från och med den 30 oktober 2013, det vill säga det ikraftträdandedatum för kodexen som anges i artikel 287 i kodexen. I artikel 288.2 föreskrivs att andra artiklar än de som avses i punkt 1 – däribland artiklarna 211 och 254 i kodexen – ska tillämpas från och med den 1 maj 2016.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

- 9 BWF behandlar och säljer inlagd svamp i saltlag. Svampen är otjänlig för konsumtion i obehandlat skick och är avsedd för livsmedelskonservindustrin.
- 10 Under perioden 1 januari 2010–31 december 2012 hade BWF ett tillstånd ”för övergång till fri omsättning för icke-unionsvarors slutanvändning”. Med stöd av detta tillstånd importerade BWF vid tio tillfällen dessa varor och beviljades därvid tullsuspension.
- 11 BWF fortsatte därefter att importera varorna, dock utan att ansöka om förlängning av detta tillstånd. Vid en revision konstaterade den behöriga myndigheten att BWF inte längre hade erforderligt tillstånd. BWF ansökte därför den 9 januari 2015 om förlängning av det tillstånd som bolaget fram till och med den 31 december 2012 hade haft.
- 12 Den 14 januari 2015 biföll tullmyndigheten delvis denna ansökan. Tullmyndigheten beviljade BWF, med stöd av artikel 294.1 i förordning nr 2454/93, ett nytt tillstånd med retroaktiv verkan från ansökningsdagen, det vill säga den 9 januari 2015.

- 13 Genom skrivelse av den 22 april 2015, i vilken BWF hänvisade till sin ekonomiskt utsatta situation på grund av en pågående rekonstruktion, ansökte bolaget om att den retroaktiva verkan av det nya tillståndet skulle förlängas till och med den tidpunkt då det ursprungliga tillståndet löpte ut, det vill säga den 1 januari 2013.
- 14 Genom beslut av den 13 maj 2015 avslog tullmyndigheten denna ansökan med stöd av artikel 294.2 i förordning nr 2454/93. Tullmyndigheten ansåg att BWF inte heller med framgång kunde göra gällande att artikel 294.3 i förordningen skulle tillämpas, dels eftersom den bestämmelsen begränsar den retroaktiva verkan av tillstånd till en period som inte får överstiga ett år före ansökningsdagen, dels eftersom BWF inte hade visat att det förelåg ett ekonomiskt behov. Tullmyndigheten ansåg dessutom att BWF hade agerat uppenbart vårdslöst, eftersom bolaget inte hade gett in sin ansökan om förnyat tillstånd i tid, trots att det framgick vid vilken tidpunkt detta senast skulle göras, och att bolaget därför inte skulle beviljas sådan retroaktiv verkan.
- 15 BWF begärde omprövning av beslutet av den 13 maj 2015. Tullmyndigheten fann vid omprövning den 6 april 2016 inte skäl att ändra sitt beslut. BWF överklagade den 3 maj 2016 omprövningsbeslutet till den hänskjutande domstolen, Thüringer Finanzgericht (Skattedomstolen i Thüringen, Tyskland).
- 16 BWF gjorde gällande att lagenligheten av tullmyndighetens beslut av den 6 april 2016 att inte bevilja ett retroaktivt tillstånd för perioden 1 januari 2013–8 januari 2015 skulle prövas mot bakgrund av artikel 211 i unionens tullkodex, som började gälla den 1 maj 2016. Denna artikel är en ”ren” handläggningsregel som enligt EU-domstolens fasta praxis ska tillämpas retroaktivt.
- 17 BWF gjorde vidare gällande att tullmyndigheten hade åsidosatt artikel 294.3 i förordning nr 2454/93 genom att för det första tillämpa kriteriet ”uppenbar vårdslöshet” i artikel 294.3 a i denna förordning vid prövningen av en ansökan om förnyat tillstånd enligt artikel 294.2 i förordningen. För det andra anförde BWF att tullmyndigheten felaktigt hade funnit att den begränsning av tillståndets retroaktiva verkan som föreskrivs i artikel 294.3 i nämnda förordning var tillämplig på ansökningar som gjorts med stöd av artikel 294.2 i förordningen.
- 18 Den 21 mars 2019 fattade tullmyndigheten med stöd av artikel 294.2 i förordning nr 2454/93 ett nytt beslut om avslag på ansökan om tillstånd med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2013. I detta beslut angav myndigheten andra skäl än den hade gjort i de tidigare besluten. EU-domstolen konstaterar att det framgår av handlingarna i målet att beslutet av den 21 mars 2019 fattades efter det att den hänskjutande domstolen hade underrättat parterna i det nationella målet om sin bedömning att tullmyndighetens beslut av den 13 maj 2015 och av den 6 april 2016 var rättsstridiga (*rechtswidrig*), eftersom myndigheten inte hade utnyttjat sitt utrymme för skönsmässig bedömning enligt artikel 294 i förordning nr 2454/93. Enligt den hänskjutande domstolen utgör tullmyndighetens beslut av den 21 mars 2019 således ett så kallat rättat förvaltningsbeslut (*korrigierter Verwaltungsakt*).
- 19 Den hänskjutande domstolen har i sin begäran om förhandsavgörande angett att det följer av nationell processrätt att BWF:s överklagande av den 3 maj 2016 ska anses avse beslutet att avslå bolagets ansökan om tillstånd med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2013, som tullmyndigheten fattade den 21 mars 2019. Den hänskjutande domstolen anser att utgången i det nationella målet beror på huruvida artikel 211 i unionens tullkodex är tillämplig i målet, även om ansökan om tillstånd med retroaktiv verkan gavs in den 9 januari 2015, det vill säga vid en tidpunkt då bestämmelserna i den artikeln ännu inte var tillämpliga, såsom framgår av artikel 288.2 i unionens tullkodex.

- 20 Den hänskjutande domstolen anser att artikel 211 i unionens tullkodex utgör en handläggningsregel. För detta talar ”i princip artikelns placering i [tullkodexens] struktur samt dess väsentliga innehåll”. Den hänskjutande domstolen har emellertid medgett att artikel 211 i unionens tullkodex innehåller vissa kriterier för beviljande av tillstånd med retroaktiv verkan, vilka inte föreskrevs uttryckligen i artikel 291 och följande artiklar i förordning nr 2454/93. Mot denna bakgrund frågar sig den hänskjutande domstolen om artikel 211 i unionens tullkodex ska anses utgöra en ”ren handläggningsregel” eller en bestämmelse som, genom en analog tillämpning av domen av den 12 november 1981, *Meridionale Industria Salumi m.fl.* (212/80–217/80, EU:C:1981:270), såväl innehåller handläggningsregler som materiella bestämmelser som bildar en oupplöslig helhet vars enskilda bestämmelser inte kan bedömas isolerat med avseende på deras rättsverkningar i tiden.
- 21 För det fall EU-domstolen skulle anse att det nationella målet ska avgöras på grundval av artikel 294.2 i förordning nr 2454/93, har den hänskjutande domstolen påpekat att det följer av den tyska tullförvaltningens interna instruktioner till personalen – som den hänskjutande domstolen inte anser sig vara bunden av – att förnyelse av tillstånd enligt artikel 294.3 i förordningen får beviljas för en retroaktiv period på högst ett år före den dag då ansökan gavs in. Enligt den hänskjutande domstolen har den tyska tullförvaltningen ytterligare begränsat det materiella tillämpningsområdet för artikel 294.2 i förordning nr 2454/93, eftersom den anser att förnyelse med retroaktiv verkan enligt den bestämmelsen endast kan beviljas om villkoren i artikel 294.3 i förordningen är uppfyllda, det vill säga att det finns ett dokumenterat ekonomiskt behov samt att ansökan inte har samband med försök till bedrägeri eller uppenbar vårdslöshet.
- 22 Det är mot denna bakgrund som Thüringer Finanzgericht (Skattedomstolen i Thüringen) har beslutat att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:
- ”1) Ska artikel 211.2 i [unionens tullkodex] tolkas på så sätt att den endast är tillämplig på sådana ansökningar om tillstånd med retroaktiv verkan där tillståndet skulle gälla från och med den 1 maj 2016?
  - 2) Om fråga 1 besvaras nekande: Vad beträffar ansökningar om tillstånd med retroaktiv verkan där tillståndet skulle gälla före den 1 maj 2016, ska artikel 211 i unionens tullkodex tillämpas endast om ansökan om tillstånd med retroaktiv verkan visserligen gjordes innan den nya lagstiftningen trädde i kraft, men tullmyndigheten avlog sådana ansökningar för första gången efter den 1 maj 2016?
  - 3) Om fråga 2 besvaras nekande: Ska artikel 211 i unionens tullkodex tillämpas på ansökningar om tillstånd med retroaktiv verkan där tillståndet skulle gälla före den 1 maj 2016, även om tullmyndigheten avlog sådana ansökningar både före den 1 maj 2016 och efter detta datum (av andra skäl)?
  - 4) Om frågorna 1 och 2 besvaras jakande och fråga 3 besvaras nekande: Ska artikel 294.2 [i förordning nr 2454/93] tolkas på så sätt
    - a) att ett tillstånd med retroaktiv verkan från den dag då det ursprungliga tillståndet upphörde att gälla, i den mening som avses i artikel 294.3 i tillämpningsförordningen, får beviljas för en retroaktiv period på högst ett år före den dag då ansökan gavs in och
    - b) att det även vid så kallat förnyat tillstånd (*Anschlussbewilligung*) enligt artikel 294.2 krävs att det finns ett dokumenterat ekonomiskt behov samt att ansökan inte har samband med försök till bedrägeri eller uppenbar vårdslöshet i den mening som avses i artikel 294.3?”

Prövning av begäran om återupptagande av den muntliga delen av förfarandet

- 23 Genom handling som inkom till domstolens kansli den 18 juni 2021 begärde BWF att den muntliga delen av förfarandet skulle återupptas, i enlighet med artikel 83 i domstolens rättegångsregler. Bolaget gjorde gällande att eftersom generaladvokaten i sitt förslag till avgörande av den 3 juni 2021 inte prövade den fjärde tolkningsfrågan, föreligger det en "extraordinär situation" som endast kan avhjälpas genom tillämpning av nämnda bestämmelse i rättegångsreglerna.
- 24 EU-domstolen gör i denna del följande bedömning. Enligt artikel 252 andra stycket FEUF ska generaladvokaterna vid offentliga domstolssessioner, fullständigt opartiskt och oavhängigt, lägga fram motiverade förslag till avgörande i mål som enligt stadgan för Europeiska unionens domstol kräver att ett sådant förslag läggs fram. Domstolen är inte bunden av vare sig generaladvokatens förslag till avgörande eller av den motivering som han eller hon lagt till grund för det (dom av den 3 december 2015, Banif Plus Bank, C-312/14, EU:C:2015:794, punkt 33).
- 25 Härtill kommer att det varken i stadgan för Europeiska unionens domstol eller i rättegångsreglerna föreskrivs en möjlighet för parterna att inkomma med yttranden som bemöter generaladvokatens förslag till avgörande (dom av den 16 december 2010, Stichting Natuur en Milieu m.fl., C-266/09, EU:C:2010:779, punkt 28 och där angiven rättspraxis). Stadgan och rättegångsreglerna utesluter inte heller att domstolen kan besluta att ett mål ska avgöras med ett förslag till avgörande som inte avser samtliga rättsfrågor som berörs i de frågor som har hänskjutits.
- 26 Av detta följer att det förhållandet att en berörd part inte är nöjd med generaladvokatens förslag till avgörande, oavsett vilka frågor som han eller hon väljer att pröva i sitt förslag, inte i sig kan utgöra ett tillräckligt skäl för att återuppta det muntliga förfarandet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 september 2015, Mory m.fl./kommissionen, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 26).
- 27 Faktum kvarstår dock att domstolen efter att ha hört generaladvokaten, när som helst, genom särskilt uppsatt beslut, får besluta att den muntliga delen av förfarandet ska inledas eller återupptas, i enlighet med artikel 83 i rättegångsreglerna, bland annat om domstolen anser att den inte har tillräcklig kännedom om omständigheterna i målet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 juni 2016, Pesce m.fl., C-78/16 och C-79/16, EU:C:2016:428, punkt 27).
- 28 Vad beträffar det nu aktuella fallet finner EU-domstolen att den förfogar över samtliga uppgifter som den behöver för att kunna besvara de frågor som den hänskjutande domstolen ställt.
- 29 EU-domstolen finner således, efter att ha hört generaladvokaten, att BWF:s begäran om återupptagande av det muntliga förfarandet ska avslås.

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första, den andra och den tredje frågan

- 30 Den hänskjutande domstolen har ställt den första, den andra och den tredje frågan, vilka ska prövas tillsammans, för att få klarhet i huruvida artikel 211.2 i unionens tullkodex ska tolkas på så sätt att den är tillämplig på en ansökan om förnyelse av ett tillstånd med retroaktiv verkan som getts in före den 1 maj 2016, då denna artikel blev tillämplig enligt artikel 288.2 i unionens tullkodex, om beslutet avseende denna ansökan fattades efter detta datum.
- 31 EU-domstolen erinrar om att den, när det gäller nya rättsreglers tillämpning i tiden, gör åtskillnad beroende på om de nya reglerna utgör ”handläggningsregler” eller ”materiella bestämmelser”. Handläggningsregler anses i allmänhet vara tillämpliga på samtliga mål som är anhängiga vid tidpunkten för reglernas ikraftträdande, i motsats till materiella bestämmelser som vanligtvis anses vara tillämpliga på framtida verkningar av rättsförhållanden som uppkommit innan den nya lagstiftningen trädde i kraft samt på nya rättsförhållanden, men inte på rättsförhållanden som har etablerats innan dessa bestämmelser har trätt i kraft, såvida det inte av bestämmelsernas lydelse, syfte eller systematik klart framgår att de ska tillerkännas sådan verkan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 23 februari 2006, Molenbergnatie, C-201/04, EU:C:2006:136, punkt 31, dom av den 9 mars 2006, Beemsterboer Coldstore Services, C-293/04, EU:C:2006:162, punkt 21, och dom av den 3 juni 2021, Jumbocarry Trading, C-39/20, EU:C:2021:435, punkt 29).
- 32 I artikel 211.2 a–h i unionens tullkodex finns en uttömmande uppräkningslista av villkoren för utfärdande av ett sådant tillstånd med retroaktiv verkan som enligt artikel 211.1 i kodexen krävs för användning av bland annat förfarandet för slutanvändning. Detta förfarande föreskrivs i artikel 254 i unionens tullkodex och innebär att varor får övergå till fri omsättning tullfritt eller till nedsatt tullsats på grund av deras särskilda användning.
- 33 Såsom generaladvokaten har påpekat i punkterna 34–37 i sitt förslag till avgörande är de villkor som enligt artikel 211.2 gäller för ett sådant tillstånd antingen helt eller till övervägande del materiella villkor för att bevilja ett tillstånd med retroaktiv verkan. De är nämligen avgörande för huruvida sökanden har en tullskuld för de aktuella varorna.
- 34 Såsom framgår av den rättspraxis som anges i punkt 31 ovan får artikel 211.2 i unionens tullkodex – i egenskap av ny materiell bestämmelse – således inte tillämpas på rättsförhållanden som har uppkommit och blivit etablerade innan den nya lagstiftningen trädde i kraft, såvida det inte av bestämmelsens lydelse, syfte eller systematik klart framgår att den omedelbart ska tillämpas på sådana rättsförhållanden.
- 35 I anslutning till artikel 211.2 i unionens tullkodex finns en särskild bestämmelse som specifikt fastställer villkoren för dess tillämpning i tiden, nämligen artikel 288.2 i kodexen. I artikel 288.2 i unionens tullkodex föreskrivs att andra artiklar än de som avses i artikel 288.1 i kodexen – däribland artiklarna 211 och 254 – ska tillämpas först från och med den 1 maj 2016, även om kodexen, enligt dess artikel 287, trädde i kraft den 30 oktober 2013 (se, för ett liknande resonemang, dom av den 3 juni 2021, Jumbocarry Trading, C-39/20, EU:C:2021:435, punkterna 5 och 29 och där angiven rättspraxis).
- 36 Av detta följer att artikel 211 i unionens tullkodex inte är tillämplig på faktiska omständigheter som har gett upphov till en tullskuld och som inträffade före den 1 maj 2016.

- 37 Vad beträffar det nu aktuella fallet framgår det av beslutet om hänskjutande att mellan den 31 december 2012, då BWF:s ursprungliga tillstånd löpte ut, och den 9 januari 2015, då det retroaktiva tillstånd som tullmyndigheten beviljade den 14 januari 2015 trädde i kraft, fortsatte BWF att importera samma typ av varor som dem som omfattades av det ursprungliga tillståndet utan att ha ansökt om förnyelse av detta tillstånd. Bolaget var således skyldigt att betala tull för detta ändamål. De faktiska omständigheterna kring BWF:s tullskuld – vilken bolaget har ansökt om befrielse från – ägde således rum före den 1 maj 2016, då artikel 211 i unionens tullkodex blev tillämplig.
- 38 Under dessa omständigheter ska ett rättsförhållande som det som är aktuellt det nationella målet anses ha uppkommit under den tidigare gällande lagstiftningen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 23 februari 2006, Molenbergnatie, C-201/04, EU:C:2006:136, punkterna 31 och 34 och där angiven rättspraxis), det vill säga artikel 294.2 i förordning nr 2454/93.
- 39 Den omständigheten att det administrativa förfarande som är aktuellt i det nationella målet avslutades – såsom den hänskjutande domstolen har påpekat – genom beslutet av den 21 mars 2019 om att avslå BWF:s ansökan om förnyelse av tillståndet med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2013, vilket således fattades vid en tidpunkt då artikel 211 i unionens tullkodex redan var tillämplig, saknar betydelse för ett rättsförhållande som uppkommit och etablerats under den tidigare gällande lagstiftningen, det vill säga förordning nr 2454/93.
- 40 Av det ovan anförda följer att den första, den andra och den tredje frågan ska besvaras enligt följande. Artikel 211.2 i unionens tullkodex ska tolkas på så sätt att den inte är tillämplig på en ansökan om förnyelse av ett tillstånd med retroaktiv verkan som getts in före den 1 maj 2016, då denna artikel blev tillämplig enligt artikel 288.2 i unionens tullkodex, även om beslutet avseende denna ansökan fattades efter detta datum.

Den fjärde frågan

- 41 Den hänskjutande domstolen har ställt den fjärde frågan för att få klarhet i huruvida artikel 294.2 i förordning nr 2454/93 ska tolkas på så sätt att de villkor som anges i artikel 294.3 i förordningen även gäller för tullmyndigheternas beviljande av ett nytt tillstånd med retroaktiv verkan för samma slags verksamhet och varor som omfattas av det ursprungliga tillståndet.
- 42 EU-domstolen gör följande bedömning. I artikel 294.1 i förordning nr 2454/93 anges att ”utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 2 och 3” ska retroaktiva tillstånd som tullmyndigheterna kan utfärda gälla från och med den dag ansökan gavs in. Det framgår av själva ordalydelsen i denna bestämmelse att den anger två olika typfall i vilka det kan bli aktuellt att göra undantag från den retroaktivitetsregel som anges i den.
- 43 Artikel 294.2 i förordning nr 2454/93 avser nämligen endast förnyelse av tillstånd för samma slags verksamhet och varor som omfattas av det ursprungliga tillståndet och där föreskrivs att ”ett tillstånd med retroaktiv verkan [kan] beviljas från den dag då det ursprungliga tillståndet upphörde att gälla”. Artikel 294.3 i förordning nr 2454/93 avser inte något särskilt tillstånd och där föreskrivs att tullmyndigheterna ”under särskilda omständigheter” får utsträcka den retroaktiva verkan av ett tillstånd “[,varvid] tillståndet ... tidigast [får] börja gälla ett år före den dag ansökan lämnades”. I bestämmelsen anges flera villkor för att en sådan utsträckning av retroaktiviteten ska kunna ske, bland annat att det finns ett dokumenterat ekonomiskt behov och att ansökan inte kan ställas i samband med försök till oriktigheter eller uppenbar vårdslöshet.

- 44 Av detta följer att om villkoren för att bevilja ett retroaktivt tillstånd i artikel 294.3 i förordning nr 2454/93 var tillämpliga på beviljandet av ett nytt retroaktivt tillstånd enligt artikel 294.2 i förordningen, skulle den ändamålsenliga verkan av den sistnämnda bestämmelsen undergrävas. Det kan nämligen konstateras att medan det i artikel 294.2 i förordningen uttryckligen anges att den retroaktiva verkan av förnyelse av ett tillstånd kan utsträckas till att gälla ”från den dag då det ursprungliga tillståndet upphörde att gälla”, anges det i artikel 294.3 i förordningen att denna verkan är begränsad på så sätt att ”tillståndet ... tidigast [får] börja gälla ett år före den dag ansökan lämnades”.
- 45 Av det ovan anförda följer att den fjärde frågan ska besvaras enligt följande. Artikel 294.2 i förordning nr 2454/93 ska tolkas på så sätt att de villkor som anges i artikel 294.3 i förordningen inte gäller för tullmyndigheternas beviljande av ett nytt tillstånd med retroaktiv verkan för samma slags verksamhet och varor som omfattas av det ursprungliga tillståndet.

Rättegångskostnader

- 46 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

- 1) **Artikel 211.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen ska tolkas på så sätt att den inte är tillämplig på en ansökan om förnyelse av ett tillstånd med retroaktiv verkan som getts in före den 1 maj 2016, då denna artikel blev tillämplig enligt artikel 288.2 i unionens tullkodex, även om beslutet avseende denna ansökan fattades efter detta datum.**
- 2) **Artikel 294.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1602/2000 av den 24 juli 2000, ska tolkas på så sätt att de villkor som anges i artikel 294.3 i förordningen inte gäller för tullmyndigheternas beviljande av ett nytt tillstånd med retroaktiv verkan för samma slags verksamhet och varor som omfattas av det ursprungliga tillståndet.**

Underskrifter